

Energetikas

Visų šalių proletarai, vienykitės!

VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS PARTINIO KOMITETO, JUNG TINIO PROFSAJUNGOS KOMITETO, KOMJAUNIMO KOMITETO IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

LAIKRASTIS ĮKURTAS
1980 M.
GRUODŽIO MĖN. 19 D.

Nr. 31 (387)
Kaina 1 kap.

1988 m. rugpjūčio 3 d.
Tėčiadienis

Rugpjūčio 7 d. — Geležinkelinio diena

Ruošiamės kolektyvinei rangai

Savo profesinę šventę — Geležinkelinio dieną — geležinkelio transporto valdybos darbuotojai sutinka kupini darbo rūpesčių. Perėjimas prie naujų ūkininkavimo sąlygų iškėlė mūsų kolektyvui neatidėliotinas užduotis darbo organizavimo gerinimui, vagonų apyvartos spartinimui ir efektyvesniam transporto priemonių panaudojimui. Visi šie uždaviniai gali būti išspręsti tik kolektyvinėmis jėgomis, orientuojantis į vieningą galutinį rezultatą. Išvada persasi pati sa-

vaimė — reikia pereiti prie kolektyvinės rangos.

Stai jau metai, kai padalinyje ruošiamasi perėjimui prie naujų darbo sąlygų. Daug jėgų buvo išeikvota dokumentacijos paruošimui, kompleksinių brigadų organizavimui. Ir kas dar svarbiau — prireikė pertvarkyti įprastą susidariusį požiūrį į ekonomines ir gamybines problemas.

Paruošiamasis periodas jau praėjęs. Bet rūpesčių kolektyvui nesumažėjo. Svarbiausia mūsų proble-

ma — savo parko vagonų prastovų sumažinimas. Esant normaliai 34,5 valandos, prastovos per pirmą pusmetį sudarė 76,7 valandos. Tokio didelio prastovų skaičiaus kaltininkas — pramonės įmonių valdyba.

Vagonai, laukdami kol juos iškraus, stovi savaitėmis. Pirmiausiai, atsiliepią inertinių medžiagų iškrovimo įrengimų netobulumas, na ir, matyt, pramonės įmonių valdybos vadovybės nenoras išspręsti prastovų likvidavimo klausimus. Pavyzdžiui, iškrovimo fronto paruošimo buldozeris atvirame sandėlyje prie dvidešimto kelio dirba viena pamaina ir tai ne kiekvieną dieną. Nėra tam pritaikytų pusvagonių liukų uždarymo mechanizmų. Savo parko vagonų prastovos neleidžia mums pakelti darbo našumo.

O mūsų žmonės moka ir nori dirbti. Su gerais rezultatais pasitinka šventę dispečerės G. Kaseckajos pamaininės brigados kolektyvas, tapęs socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju pagal pirmo ir antro ketvirčio rezultatus, o taip pat judančio sąstato remonto pamaininės brigada, vadovaujama K. Makarovo. Judančius sąstalus jie atiduoda gerame stovyje ir laiku.

Kelio monterių brigada, kuriai vadovauja I. Griblo, pasiekė gerų pagrindinio kelio priežiūros rezultatų. Tarp jų, kuriais didžiūojasi geležinkelio transporto valdybos kolektyvas, visų pirma reikia pažy-

Miesto objektuose

Pagal ketvirtos liepos savaitės darbo rezultatus geriausia visais atžvilgiais tapo A. BAJANOVO mūrinių brigada iš SMV-15. Būsimos ketvirtoje mokykloje plytos išmūrytos su tokia aukšta kokybe, kad kolektyvui 0,5 pakeltas darbo įnašo koeficientas, o bendras DJK—1,81. Išdirbis įvykdytas 127 procentais. Labai aukštas išdirbis V. KOLYSKINO brigadoje iš SMV-15, pasiekusioje 154 procentus šio rodiklio įvykdytame. 66 kubus mūro esant planui 57 kubams išmūrė B. Mirzojevo brigada iš SMV-15, pasiekusi DJK 1,18.

Tinkuotojų tarpe geriausi rezultatai G. MELIKIANO brigado-

je iš SMV-5, išstinkavusioje 181 kvadratinį metrą sienų. V. MEDUCHOS brigada iš tos pačios valdybos pripažinta geriausia tarp plytelių klojėjų, išdirbis čia 111,3 procento.

Geriausio mėnesio rezultatai A. BAJANOVO brigadoje, išmūrėjusioje 411 kubų mūro esant 328 kubams planinei užduočiai. Plytelių klojėjų tarpe V. MEDUCHOS kolektyve, kur vidutinis mėnesio dienos išdirbis — 5,6 kvadratinio metro. Šių dviejų brigadų kolektyvai bus paskatinti vienos dienos keliame po Lietuvą.

Z. BOKAČIOVA.

MDO ir VS vyr. inžinierė.

Aštrus signalas

Ar ne per daug kertam?

Sniečkaus gyventojai turi pilną teisę didžiūoti savo miestu, kurį ne mažiau, nei originali architektūra, puošia statybininkų išaugotos pušys. Bet pastaruoju metu statybose žalumos lieka vis mažiau ir mažiau. Prekybos centras trečiame mikrorajone stovi jau visiškai plikoje vietoje, taip pat, kaip ir gretimai namai su priestatais — parduotuvėmis. Suprantama, kad statyti pastatą tuščioje vietoje yra paprasčiau ir patogiau. Yra kur išsidėstyti technikai, vagonėliams, nesunku surasti aikštelę statybinių medžiagų sandėliavimui. Taip Erdvėi dabar statoma parduotuvė greita valgykla Nr. 10 ir gyvenamieji namai Nr. 31 ir Nr. 57 Taikos prospekte. Erdvės statybininkams čia užtenka, o pušų eilės bežiūrint retėja.

Nukirsti medį — negudrus reikalas. Dvidešimties minučių pakako miško kirtėjams iš ketvirto statybos baro statybos montavimo valdybos Nr. 15, kad nupjauti dešimtį pušų. O augo jos kelis dešimtmečius. Ar būtini tokie kirtimai? Kirtėjas K. Umbrasas nesugebėjo atsakyti — jis vyko duotą užduotį, bet net nežino, kas čia bus paskui pastatyta. O gaila. Kiekvienas medis turi būti suskaičiuotas, ir jau kas-kas, o žmogus, kertantis medžius, turi žinoti, dėl ko jis tai daro, kad nebūtų aklu vykdytoju.

R. ZDANOVA.

VSV — rajono statybose

Greit bus įkurtuvės

Antroje liepos mėnesio pusėje Vakarų statybos valdybos statybininkai, plūšantys prie Dūkšto vidurinės mokyklos priestato, pagreitino darbo tempus. Laikas skubina. Iki objekto pridavimo beliko suskaičiuotos dienos, o darbo dar labai daug, nors padaryta taip pat nemažai. Visa eilė patalpų jau beveik paruošta. Pirmoji savo būsimas šeimininkes priėmė virtuvė — čia jau baigiami montuoti įrengimai.

Priestato statyba vykdoma glausiais terminais. Vietoj dvylikos mėnesių, paprastai skiriamų panašiam objektui, ji pasiryžo pastatyti per septynis mėnesius. Šiandien darbų išbaigimo laipsnis būtų dar didesnis, jeigu ne neaiškumai katilinės projektinėje dokumentacijoje. Buvo siūloma ją statyti atskirai, toliau nuo mokyklos, kad kieme nebūtų anglių krūvų, kad nedūmintų šalia klasių. Bet kai projektas buvo baigtas, o šituo užsiėmė Lietuvos TSR Svetimo ministerija,

pasirodė, kad katilinė palikta anksčiau vietoje. Ji bus praplėsta iki keturių katilų, aukštesniu bus pakeltas kaminas. Patvirtintas projektas, o tiksliau jo prižiūrimas, iššaukė tiek mokyklos vadovybės, tiek Ignalinos rajono partijos komiteto pasipiklinimą. Šalia to, kad katilinė terš mokyklos kiemą ir orą, ji gremėzdiškai atrodys dėl laiklų, fiksuojančių kamino padėtį. Darbo čia dabar dar daug. Ar suspės statybininkai rugpjūčio penkioliktaį paruošti objektą darbo komisijai? — Mums dabar pats svarbiausias klausimas — laikas, — pasakė statybos-montavimo valdybos Nr. 4 darbų vykdytojas V. Kabyšas. — Medžiagas turime visas, išspręsti neaiškumai su rangovais, pradžioje gaisinusi darba. Darome viską, kas nuo mūsų priklauso, kad mokyklą priduoti numatytais terminais.

Be SMV-4 Dūkšte dirba per trisdešimt apdailininkų iš 15-os statybos-valdybos, elektrikai iš 21-os montavimo-statybos valdybos. Stengiasi dirbti kokybiškai, kad naujas pastatas džiugintų mokinių ir mokytojų akis.

Tai ypač pastebima tenai, kur dirba kolektyvai, vadovaujami mei-

stro J. Chomenkos, darbų vykdytojo A. Čečiokino, montažininkų brigadininko J. Bajanovo iš SMV-4, brigadininko A. Ivaniuko iš MSV-21 ir SMV-5 baro viršininko T. Petruškos.

— Labai gerai viską atlieka, gerai stato, — taip atsiliepė apie statybininkus mokyklos direktorius A. Simkūnas. — Kai tik gausime raktus, darbo imsis tėvai ir mokiniai. Sodinsime gėles, medžius, tvarkysime klases. Atsinaujins ir senasis mokyklos pastatas — statybininkai žadėjo paremontuoti jo fasadą, nutiesti šaligatvį. Vakarų statybos valdyba — mūsų šefai, ką ir bekalbėti, pasisekė mums.

A. Simkūnas, matydamas didelę dar nebaigtą darbų apimtį, ypač katilinėje, pasiruošęs penkiom dienom nukelti pridavimo terminą. Bet statybos-montavimo valdybos Nr. 4 viršininkas V. Karčianovas, šio objekto genrangovas, skaito kad visi darbai turi būti atlikti laiku. Tuo pačiu ir katilinėje. Kad mokytojai ir mokiniai turėtų laiko pasiruošti užsiėmimams, susitvarkyti naujai pastatytose patalpose iki mokslo metų pradžios.

R. SKATIKAITE

IDEOLOGINIS DARBAS

NE MUZIKANTUS KEISTI VIETOMIS

Praėjo dar vieni mokslo metai politinio mokymo sistemoje. Montavimo-statybos treste Nr. 3 šiais metais mes atsisakėme kompleksinio mokymo, todėl partinis ir komjaunimo mokymas vyko atskirai nuo ekonominio. Kokie gi rezultatai?

Neapgaudinėjant savęs turiu pripažinti, kad mes politinio mokymo organizavimo problemų sprendime nepajudėjom nė iš vietos. Nesidomėjimas politinėmis žiniomis tebelieka stabilus, žmonės skaito, kad šios jiems — paprasčiausiai nereikalingos. Mes ieškome naujų formų, ruošiamė lektorius. O rezultatas niekingas. Man atrodo, kad mes stengiamės pataisyti reikalus pagal žinomas Krylovo pasakėčios scenarijų: keisdami muzikantus vietomis tikimės išgirsti naują orkestro skambesį.

O naujas skambesys nesigauna. Ne tik mes, visur darbuotojai, susitinkantys su politiniu mokymu,

ieško būdų patraukti klausytojų dėmesį ekonominėmis ir politinėmis žiniomis. Keičiasi žurnalų pavadinimai, užsiėmimų sistemos ir temos, propagandistai... Bet iki šiol nėra rimtos analizės to, kaip mes naudojome senais metodais ir kaip pasireiškia naujųjų privalumas. Bet jeigu užsiimti analize, tai išvados bus nepagudžiančios. Todėl, kad mes keičiame mokymo metodus ir formas, niekuo nekeisdami esmės. Lyg kovotume su pelėšiais, nekreipdami dėmesio į drėgmės priežastis.

Tikroji mūsų šalies istorija, procesai, vykstantys šiandien mūsų visuomenėje, rodo, kad mūsų visuomenės vystymosi eigoje šalies vadovybė po Lenino iš pradžių apgalvotai, po to iš inercijos darė viską, kad neleisti tikrojo apgalvoto visuomenės masių aktyvumo augimo. Mes buvome nušalinfi nuo vadovavimo valstybei, nuo didelės politikos kūrimo, nuo jos

(Pabaiga 2 puslapyje)

NE MUZIKANTUS KEISTI VIETOMIS...

(Atkelta iš 1 puslapio)

strategijos ir taktikos, neturėjome galimybės dalyvauti jos formavimo procese. Vieną kartą ir visam laikui mums buvo skirtas partijos politikos laidininkų vaidmuo. Neapsikeitė iš esmės šis vaidmuo ir šiandien. Tai pagimdė visuomenės apatiją, todėl, kad ji praktiškai negali paveikti nei politikos, nei ekonomikos. Sutinku, daugumai tai patogi socialinio pasyvumo forma, nereikalaujanti nei žinių, nei mokėjimo galvoti, kovoti už savo nuomonę.

Giliai įsitikinęs — tikrai demokratinės, teisinės valstybės sukūrimas pareikalaus iš mūsų apgalvoto dalyvavimo įvairaus rango rinkimuose, įstatymų projektų ir nutarimų keliuose variantuose aptarime. Nėra reikalo įtikinėti, kad tik kelių variantų suliginimas verčia galvoti, rinkti ir siūlyti savus sprendimo kelius. Kai visuomenė aktyviai įtraukiama į šalies gyvenimą, joje kyla natūralus poreikis naujoms žinioms, tame tarpe ir politinėms.

Tas pats vyksta ir su ekonominiu mokymu. Kaip gerai mes neįsivienijame ir neišmoktume kolektyvinės rangos ir ūkiskaitos teoriskai, tai neduoda mums jokių pagrindų galvoti, kad mes imsime mąstyti ir gyventi pagal progresyvių ekonominių įstatymus. Nėra pas mus nei tikros ūkiskaitos, nei kolektyvinės rangos. Visų pirma būtina pradėti praktiškai įsisavinti ūkiskaitinius principus, tikrai tuomet bus sukaupta reikalinga patirtis, prireiks ekonominių žinių ir įgūdžių. Sutikime, kad viltis teoriškai išmokyti žmogų plaukti arba skraidyti lėktuvu, taip pat ir dalyvauti valstybės valdyme — tai utopija.

Politinio mokymo funkcija visuomeniniame procese antrinė. Ji turi patenkinti žinių pareikalavimą. O pats pareikalavimas gimsta ne iš pamokslų ir priverstinių užsiėmimų, o iš konkrečios gyvenimiškos situacijos. Politinis šalies gyvenimas, tapęs artimesniu mums jau dėl tos priežasties, kad gauname daugiau švarios, niekieno „nekoreguotos“ informacijos, sukelia vis didėjantį susidomėjimą. Jį mes ir pasistengsime patenkinti tresto politiniuose užsiėmimuose.

Grupės bus komplektuojamos tik savanoriškumo principu. Politinis ir ekonominis šalies gyvenimas, kuris po konferencijos žada suteikti realų savarankiškumą gamybiniam kolektyvams, demokratijai, reikalaujanti visų visuomenės sluoksnių praktinio dalyvavimo, pareikalaus ir gilių politinių bei ekonominių žinių. Šiandien reikalus ne politinio švietimo formų ir metodų keitime, o sudaryme mechanizmo, kuris pavers mokymąsi gyvenimiškąja būtinybe. XIX Visąsąjunginė partinė konferencija pradėjo politinio masių aktyvumo mechanizmo kūrimą.

Tikrai nereikia galvoti, kad visi klausimai bus išspręsti Maskvoje. Šito mechanizmo sudarymo elementai mūsų rankose. Turiu omenyje pilnų užinteresuotų rinkimų organizavimą į visus partinius, tarybinius ir visuomeninius organus, savivaldos išvystymą, dalyvavimą dokumentų projektų aptarime, išnešime savo problemų, pasiūlymų per vietinę ir centrinę spaudą į aukštutinius valstybinių, partinių, visuomeninių organų lygius. Be tokių konkrečių veiksmų mes nepajudėsime iš vietos, neišmoksime galvoti, naujoviškai spręsti savo problemų.

A. SEROVAS,

MST-3 partkomo sekretorius.

Į pagalbą agitatoriui,
politinformatoriui

Pasisakymų ir pašnekėsų rugpjūčio mėnesiui

TEMATIKA

Visuomeniniai-politiniai klausimai
Prasiveržimas į ateitį. — „Za rubežom“, Nr. 27.

Nacionaliniai santykiai ir visuomenės demokratizavimas. — „Globus“, Nr. 28.

Trys nuomonės apie persitvarkymą. — „Novoje vremia“, Nr. 27.

Ekonomikos klausimai
NEPas ir esmė, patirtis, pamokos. — 1988.07.15 d. „Pravda“.

Biudžetas ir piniginė. — „Politicheskoje obrazovanije“, Nr. 10.

Kultūros, moralės, dorovės klausimai

Dorovės ekologija. — „Molodoj komunist“, Nr. 7.

Kolona. — 1988.07.17 d. —

„Pravda“.

Sportas ir gyvenimas. — „Argumenty i fakty“, Nr. 29.

Gyvenimas egzistuojant AIDS. — „Ogoniok“, Nr. 28.

Ideologinės kovos ir tarptautinės padėties klausimai

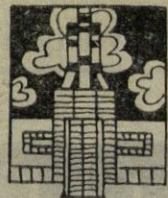
Persitvarkymas, XIX partinė konferencija ir užsienio politika. — „Meždunarodnaja žizn“, Nr. 6.

Albanija atsisako užsisklendimo. — „Globus“, Nr. 26.

Japonija: pažįstama ir nepažįstama. — „Molodoj komunist“, Nr. 7.

Jugoslavija turisto akimis. — „Argumenty i fakty“, Nr. 29.

Politinio švietimo kabinetas.

UŽ GIMTO Miesto GARBE

Tegu atgyja vardai

nos alėją. Pavadinimas Sedulinos kilo neatsitiktinai. Prieš daugelį metų toje vietoje, kur dabar randasi Sniečkus, buvo didelis Sedulinos miškas. Galima tik pritari ti iniciatyvai, kad senoviškas pavadinimas vėl pakeltas iš užmaršties, kad jis nenumirs ir toliau gyvens amžiuose. Reikia grąžinti gyvenimą ir tiems vienkieniams pavadinimams, kurie kažkada tai stovėjo šiose vietose. Bus neblogai, jeigu miesto gatvių, kultūrinių, sportinių, prekybinių centrų pavadinimuose pasirodys gražūs, poetiški aplinkinių ežerų pavadinimai. Žodžiu, yra apie ką pagalvoti ir padirbėti.

Reikia, turbūt, peržiūrėti ir gatvių kategoriją, „statusą“, kurie pas mus, aišku, nevienodi. Viską vadiname gatvėmis, nors yra ir pėsčiųjų alėjos, kur uždraustas transporto judėjimas, bulvarai.

Atėjo laikas duoti pavadinimus ir užmiestio plentams, kad nereikėtų painiotis tų kelių eilės numeriuose.

se. Taigi problemų čia susikauptė nemažai.

Be ryšium su tuo neįmanoma neįsakyti kai kurių samprotavimų. Visų pirma, sprendžiant klausimą apie įprastų pavadinimų pakeitimą gyvenvietės tarybos vykdomajam komitetui reikėtų pasitarti, jeigu jau ne su gyventojais, tai bent su gyvenvietės tarybos deputatais, apsvaistinti jį sesijoje. Antraip šitų įvykių eiga niekaip neatitiks šandienos viešumo ir kolegijinio sprendimų priėmimo sąlygų. Ir apsvaistymą reikėtų praveisti ne po sprendimo priėmimo, o prieš tai.

Antra, kyla abejonė, ar yra toks jau būtinas reikalas jauname mieste, kur viskas greitai vystosi, atsiranda naujos gatvės, klubai, parduotuvės, keisti visiems pažįstamas gatves. Juk pas mus yra, pavyzdžiui, iki šiol trys bevardžiai mikrorajonai. Kodėl nepavadinti Sedulinos ne atskirą gatvę, o išsąjunginę mikrorajoną? Tuomet pagaliau dingtų numeriniai mikrorajonai, kurie tinka taip vadintis tik projekto vatmano lape.

Galvoju, kad šitie klausimai iššauks gyvą atgarsį tarp daugelio Sniečkaus gyventojų, juk jų dauguma įdėjo į šį miestą savo darbą, savo viltį, savo dvasią. Ir senoviški lietuviški pavadinimai dar nuskambės šiuolaikinių ir būsimų kartų lūpose.

A. POLETAJEVA.

PAVERSTI MIESTĄ SODU

Tą Kosmoso gatvės dalį, kuri užsodinta jaunais ažuoliukais, mieste vadina Karo veteranų alėja. Manau, kad ją reikėtų atgaivinti, kol dar nepasitraukė iš gyvenimo visi veteranai. Lai ant medelių, kuriuos jie pasodino, atsiranda lentelės su pavardėmis tų, kas buvo šios alėjos pradininkais, o taip pat su dalinių, junginių, armijos numeriais, kuriuose tarnavo ir kovojo šie žmonės. Į šį darbą galima įtraukti 4–6 klasių mokinius (tai patys aktyviausi žmonės), veteranų tarybą ir statybos komjaunuolius. Būtų gerai iš visų likusių veteranų surinkti atsiminimus apie karą (nors atskirus epizodus), perspausdinti juos ir atiduoti į biblioteką plačiam naudojimui.

Mūsų miestą norėtusi matyti miestu-sodu. Kodėl gi visų skverų, kiemų, gyvatvorių neformuoti iš vaisinių medžių ir krūmų? Su laiku Sniečkaus gyventojai stabilizuos, išaugs jų kultūra, ir šie žemės plotai duotų derlių vaikų darželiams, ligoninėms, mokykloms. Miesto mokyklos turėtų botanikos, selekcijos sklypelius ir mokymuisi bei genetikos praktikai.

Turiu aš dar vieną pasiūlymą, liečiantį gyvenvietės gatvių pavadinimus. Man atrodo, kad juose turėtų atgyti žymių Lietuvos gyventojų, kurie žuvo karo metais arba nekaltai nukentėjo nuo represijų, o dabar išteisinti istorijos, vardai.

V. KUZNECOVAS,

MSV-16 darbininkas.

Gal pažįstami veidai?

L. Lebioldkino piešinys.

Delsimas atneš vien nuostolius

„Energetiko“ numeryje liepos 13 d. buvo išspausdinta Sniečkaus Liaudies deputatų tarybos Vykdomojo komiteto paskutinės sesijos ataskaita, kurioje buvo svarstyta miesto vystymosi iki 1995 metų perspektyva. Tada redakcija kreipėsi į skaitytojus su pasiūlymu išskirti savo samprotavimus šiuo klausimu.

Šiandien mes spausdiname auto mobilių transporto valdybos varuotojos O. NIAGASKINOS laišką.

Labai gerai, kad buvo apsvaistytas Sniečkaus vystymosi klausimas. Mane asmeniškai jaudina, kas pas mus daroma arba, atvirkščiai, ko nedaroma vaikų labui.

Gimstamumas mieste didelis. „Energetikas“ rašė, kad kas trečias Sniečkaus gyventojas — iki šešiolikos metų amžiaus. O ką mes turime šiai dienai vaikams, išskyrus vaikų darželius ir mokyklas? Trys vaikų kiemo klubai? Tai jie visi įsikūrę tam nepritaikytose patalpose.

Turbūt trečdaliui savo gyventojų miestams galėtų išskirti patalpas pionierių namams, izostudijai, jaunųjų technikų stočiai. Galbūt tai laikinai galėtų būti kažkas panašaus į ūkinį priestatą prie gyvenamo namo, vienas kurių, pavyzdžiui, skirtas jaunimo klubui. Arba reikia paieškoti kitokių variantų.

Galima neabejoti, kad savo laiku bus mūsų mieste pastatyti ir Pionierių rūmai. Jie, aišku, bus erdvi, jaukūs, gražūs, bet iki to praeis daug laiko, o tūkstančiams moksleivių „stogas virš galvos“ praleisti laisvalaikį reikalingas jau dabar. Geras auklėjimas būtinas nuo pat vaikystės. Ir čia negalima delsti. O tai skaitome laikraščiuose, kad vaikai, paaugliai „šiaučia, gaudina techniką statybos aikštelėse, sukelia gaisrus miškuose...“ Reikia juos užimti, kad išdykavimams paprasčiausia neliktų laiko, tada iki chuliganavimo, nusikaltimų neprieisime.

Su sportiniais įrengimais pas mus neblogi reikalai. Dvi sporto mokyklos, sporto kompleksas mokyklose, aikštelės, bet pionierių namų, jaunųjų technikų stoties atidarymą reikia pagreitinėti. Laukti dar penkis — septynis metus vaikams negali.

REDAKCIJOS ADRESAS: 284761, Lietuvos TSR, įsignalinos rajonas, Sniečkus, Vakary statybos valdyba; tel. 26128, 26971. ● Redaktorė A. Poletajeva. Laikraštis išleina lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškišioji spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr. 2007. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvė. Utena, Komjaunimo 33, telefonas 54787, ind. 67311.

Энергетик. Орган парткома, объединенного строительного комитета профсоюза № 150, комитета комсомола и администрации Западного управления строительства. Редактор А. Поletaева. Снечуус. На литовском языке.